

סיכומי הדינים העולים ממסקנת הגמרא
 777 היומי

גיטין דף ס"ה למסקנא

דף ס"ה ע"א

א. הפודה מעשר שני שלו, צריך להוסיף חומש. והפודה של אחרים, אינו צריך להוסיף. ויכול האדם להערים וליתן מעות לבנו ובתו הגדולים או לעבדו העברי, כדי שיפדו מעשר שני שלו בלא חומש, והם סמוכים על שולחנו ומחזירים לו את הפירות. ובמעשר דרבנן, כגון עציץ שאינו נקוב, יכול לומר כן גם לשפחתו העבריה שהיא קטנה. (ולסוברים שקטן זוכה לאחרים כשמחזיר חפץ שנתנו לו לאחר שעה, יכולה לפדות גם מעשר דאורייתא).

ב. שלש מדות בקטן וכנגדם בקטנה: א) צרור וזורקו אגוז ונוטלו, זוכה לעצמו ולא לאחרים, ובקטנה מתקדשת למיאון. ב) הפעוטות מקחן מקח וממכרן ממכר במטלטלין, ובקטנה מתגרשת בקידושי אביה, שמשלחה ואינה חוזרת. ג) הגיעו לעונת נדרים (שנה אחת לפני נערותה), נדריהם נבדקים, ואם יודעים לשם מי נדרו, נדריהם נדר והקדישם והקדש. וכנגדם בקטנה חולצת אם הביאה סימנים. ולמכור בנכסי אביו, נקרא קטן עד שיהא בן עשרים.

ג. קטנה שאמרה לשליח: "התקבל לי גיטי", אינו גט עד שיגיע לידה, שאין הקטן עושה שליח, לפיכך אם רצה הבעל לחזור קודם שהגיע לידה, חוזר. אבל אם אמר אביה צא והתקבל לבתי גיטה, נעשה שליח לקבלה, ואם רצה הבעל לחזור אינו חוזר.

ד. האומר תן גט זה לאשתי במקום פלוני, ונתנו לה במקום אחר, פסול. שהוא מקפיד שיתננו במקום שאמר לו, כדי שלא ילעזו עליו. אמר לו "הרי היא במקום פלוני", ונתנו לה במקום אחר, כשר, שמראה לו מקום היכן היא. האשה שאמרה התקבל לי גיטי במקום פלוני וקיבלו במקום אחר, לתנא קמא פסול, ולרבי אלעזר כשר, לפי שהאשה מתגרשת

שלא מדעתה, ומראה מקום היא לו. אמרה לו הבא לי גיטי ממקום פלוני, והביאו לה ממקום אחר, כשר.

ה. אשת כהן שאמרה לשליח: "הבא לי גיטי", אוכלת בתרומה עד שיגיע גט לידה, שאינו אלא שליח להולכה. אמרה לו: "התקבל לי גיטי", אסורה לאכול בתרומה מיד.

ו. אמרה לו התקבל לי גיטי בעיר פלונית, ולפעמים תמצאנו בעיר אחרת, כוונתו שיכול לקבל בכל מקום שהוא, אלא שלא יהיה שליח לקבלה רק כשיגיע בעיר פלונית. ולפיכך אוכלת בתרומה עד שיגיע הגט לאותה העיר. ולרבי אלעזר מראה מקום היא לו, ואסור לה לאכול מיד. ואפילו אם אמרה לו לך במזרח ושם תמצאנו, והלך למערב, אנו חוששים שפגע בו במערב וכבר נתן לה את הגט.

דף ס"ה ע"ב

א. האומר לשלוחו ערב לי עירוב תחומין בתמרים, ועירב לו בגרוגרות, או להיפך, לשיטת רבי אלעזר עירובו עירוב, כי מראה מקום הוא לו. ולחכמים, י"א שאינו עירוב לפי שהוא מקפיד, וי"א שבעירוב אין אדם מקפיד, ועירובו עירוב. ואם אמר לו לערב בתמרים של חבירו שנתן לו רשות לערב בהם, ועירב בגרוגרות של חבירו, אינו עירוב, שלא נתן לו רשות לערב בגרוגרות.

ב. האומר לשלוחו ערב לי במגדל ועירב לו בשובך או להיפך, לרבי אלעזר עירובו עירוב. ולחכמים י"א שאינו עירוב, וי"א שעירובו עירוב. ואם ביקש ממנו לערב מפירות של פלוני שיש לי במגדל, ועירב בפירות של אותו פלוני שיש לו בשובך, אינו עירוב.

ג. 1) האומר: כתבו גט ותנו לאשתי, גרשה, כתבו איגרת ותנו לה, שלחיה, שבקוה, תרכוה, יכתבו גט ותנו לה. 2) אמר: "פטרוה" לא אמר כלום, שמא נתכוין שיקילו עליה מחובותיה. 3) אמר: "פיטרוה" לרבי נתן יכתבנו ויתנו, לתנא במשנתינו לא יתנו. 4) אמר: "פרנסוה" לא אמר כלום, שאין יודעים אם נתכוון לצרכי הגט שלא תזדקק ליבם, או צרכי מלבוש וכסות. 5) אמר: 'עשו לה כנימוס (כחוק), כדת, כראוי, לא יכתבו, שאין אנו יודעים אם חק גט או חק מזון. 6) אמר: הוציאוה, עזבוה, התירוה, הניחיה, הועילו לה, נסתפקו בגמרא אם יכתבנו ויתנו. ולא נפשט.

~~~~~

לומד יקרו אם לדעתך יש טעות בחומר, או אם שמת לב לשגיאת כתיב, או אם יש לך כל הערה אחרת. לטובת הכלל, דווח למערכת באמצעות שליחת

דואר לכתובת: 7600235@gmail.com

יש לציין מסכת, דף, ועמוד. תודה.

© כל הזכויות שמורות למערכת "הדף היומי למסקנא". אין להפיץ ו/או לעשות כל שימוש מסחרי בחומר. להצטרפות שלחו דואר לכתובת:

7600234@gmail.com